

សេចក្តីប្រកាសព័ត៌មាន

សំរាប់ការផ្សាយបន្ទាន់

ថ្ងៃព្រហស្បតិ៍ ទី ៣១ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០១១

ស-សបាសាក់ សូមបង្ហាញជូននូវពិព័រណ៍សិល្បៈក្រោមចំណងជើងថា *ការចងចាំ* ដោយ យឹម ម៉ាលីន

ស្នាមរូស ២, ២០១១, ខ្មៅដៃលើក្រដាស, 110 x 79.5cm

ស្នាមរូស 3, ២០១១, ខ្មៅដៃលើក្រដាស, 110 x 79.5cm

ក្នុងពេញ - ស-សបាសាក់ សូមជម្រាបជូនដំណឹងស្តីអំពីពិព័រណ៍សិល្បៈរបស់សិល្បករិនី យឹម ម៉ាលីន ក្រោម ចំណងជើងថា «*ការចងចាំ*» ។ ពិព័រណ៍ *ការចងចាំ* នឹងបង្ហាញជូននូវស្នាដៃពណ៌សខ្មៅចំនួនបួនប្រភេទស្តីពី ការចងចាំរបស់ម៉ាលីនកាលពីកុមារភាព ដែលក្នុងនោះភាពសប្បាយរីករាយនិងក្តីព្រួយបារម្ភនៅលាយឡំគ្នា។

ម៉ាលីន ខិតខំធ្វើការងារសិល្បៈយ៉ាងហ្មត់ចត់បំផុត ដោយប្រើប្រាស់នូវសម្ភារៈផ្សេងៗចំរុះគ្នា ហើយពិនិត្យពិច័យ យ៉ាងល្អិតល្អន់លើទស្សនៈដ៏ស្មុគស្មាញស្តីពី *សេរីភាព* ។ ម៉ាលីន ធំដឹងក្តីក្រោយការជួលរំលំជាផ្លូវការនៃរបបខ្មែរ ក្រហម ហើយរយៈពេលប៉ុន្មានឆ្នាំក្នុងវ័យកុមាររបស់ម៉ាលីន តាមបរិបទនយោបាយ គេចាត់ទុកថាវាជាពេលវេលា ដែលប្រកបដោយសេរីភាព ។ ម៉ាលីន នៅចាំថាបានលេងនិងសើចសប្បាយ ដែលសកម្មភាពទាំងនេះត្រូវបាន គេហាមឃាត់នៅអំឡុងពេលប៉ុន្មានឆ្នាំមុនពេលនាងបានកើត ។ ប៉ុន្តែទន្ទឹមនឹងនេះ ម៉ាលីនក៏នៅចាំបានដែរអំពី បរិយាកាសឡោមព័ទ្ធទៅដោយអំពើហិង្សា ភាពក្រលំបាកវេទនា និងភាពទ្រុឌទ្រោមនៃហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសង្គម ។

នៅក្នុងអត្ថបទមួយដែលមានចំណងជើងថា *អ្វីទៅជាសេរីភាព?* អ្នកនាងហាណ្ណា អារិន្ត បានសរសេរថា «បទ ពិសោធន៍នៃសេរីភាព គឺកើតចេញពីអ្វីដែលគេសន្មតទុកជាមុនថា ជាការគេចចេញពីពិភពដែលសេរីភាពមិនត្រូវ

បានគេផ្តល់ឲ្យ ទៅរកកន្លែងមួយនៅក្នុងចិត្តរបស់ខ្លួនឯងផ្ទាល់ ដែលមិនមានអ្នកណាផ្សេងអាចចូលទៅដល់» ។ ម៉ាលីន បានរិះរកវិធីដើម្បីប៉ះប៉ូវអតីតកាលរបស់នាង តាមរយៈការស្រមៃស្រមៃនៅក្នុងចិត្ត ហើយប្រឌិតឡើងនូវ អ្វីមួយដែលការពិតមិនមាននោះទេ ។ ម៉ាលីន លើកឡើងថា «សង្គ្រាមផ្តល់នូវផលលំបាក ។ យើងទាំងអស់គ្នា ចង់បាននូវសេរីភាព តែយើងមិនដឹងថាគេនឹងផ្តល់សេរីភាពនោះអោយយើងដែរឬអត់នោះទេ ។ ការងារសិល្បៈ អាចជួយអោយខ្ញុំផ្តល់នូវសេរីភាពដល់ខ្លួនឯងបាន ។ ប្រសិនបើមានអ្វីមួយដែលខ្ញុំមិនពេញចិត្តនៅក្នុងពិភព ជាក់ស្តែង ខ្ញុំអាចប្រឌិតវាឡើងវិញតាមរយៈស្នាដៃសិល្បៈរបស់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំនៅតែបន្តលេងសើចសប្បាយ និង ចង់ដឹងចង់ឃើញដូចជាកាលនៅវ័យកុមារអញ្ចឹងដែរ ។»

ម៉ាលីន បានប្រក្លាយផ្ទះបាយដ៏ចាស់របស់គ្រួសារនាង ទៅជាកន្លែងលេងកំសាន្តមួយដ៏ចម្លែក។ *បាយឡូក បាយឡូ* (២០១០) គឺជាស្នាដៃបែប Installation នៅលើកំរាលឥដ្ឋ ដែលរាយប៉ាយទៅដោយដី និងមានវត្ថុ ចំនួនបីប្រភេទធ្វើអំពីដីដុតស្ករដោយដៃគឺ កាំបិត បាន និងផ្ទាំង ។ កាំបិតមើលទៅហាក់ដូចជាមុតល្អ ហើយ បានមើលទៅប្រើការមិនកើត ព្រោះវាត្រូវបានធ្វើឲ្យឆ្លុះឆ្លាយដោយដែរបស់សិល្បការិនី ហើយតំណាងឲ្យសំបក គ្រាប់បែកដែលផ្ទុះរួច ។ ចំនែកឯផ្ទាំងវិញ គឺយកចេញពីតុក្កតាដែលម៉ាលីនបានធ្វើឡើង ដែលកាលពីតូចម៉ាលីន ធ្លាប់ធ្វើតុក្កតាពីកំប្លោក ។ *មុខថ្មី* (២០១០) ជារបាំងមុខចំនួនប្រាំបួនធ្វើពីម្ខាងសីលា ដែលដាក់ភ្ជាប់ទៅនឹង ជញ្ជាំង ។ ម៉ាលីន បានបង្កើតរបាំងមុខទាំងនេះចេញពីផ្នែកផ្សេងៗគ្នានៃមុខ បន្ទាប់មកផ្គុំគ្នាទៅជារបាំងមុខ ដើម្បីឆ្លុះបញ្ចាំងពីជីវិតបែកខ្ញែកក្នុងអំឡុងពេលសង្គ្រាម និងក្រោយសង្គ្រាម ។

ស្នាដៃនៅចំណាត់ថ្នាក់នៃពិព័រណ៍នេះគឺ រូបចម្លាក់ខ្លោងមួយមានប្រវែងបួនម៉ែត្រដែលមានឈ្មោះថា *ភ្លឺសង្ឃឹម* (២០១០)។ ការធ្វើខ្លោង និងបង្ហាត់ខ្លោងបានរស់រានឡើងវិញប៉ុន្មានទសវត្សក្រោយពេលការលុបបំបាត់វប្បធម៌ ក្នុងរបបខ្មែរក្រហម ។ ម៉ាលីនចង់ចាំពីការបង្ហាត់ខ្លោង ជាពិសេសនៅចុងរដូវវស្សានិងដើមរដូវប្រាំង ដែលជា ពេលវេលាពោរពេញទៅដោយភ្លឺសង្ឃឹមក្នុងការប្រមូលផលស្រូវ ។ ក្នុងចំណោមខ្លោងខ្នាតធំៗទាំងអស់ មានខ្លោង មួយប្រភេទគេឲ្យឈ្មោះថា ខ្លោងឯក ។ គេច្រើនបង្ហាត់ខ្លោងឯកនេះនៅពេលយប់ ។ ខ្លោងឯកមានលក្ខណៈ ពិសេសត្រង់វាមានសំឡេងដ៏ក្រលួចបន្តិចចេញពីឯករបស់វា ។ ឯក ជាបន្ទះឫស្សីដែលបិតយ៉ាងស្តើងដាក់បំពាក់ នៅលើក្បាលខ្លោង ។ ដោយឡែក ខ្លោងរបស់សិល្បការិនីរូបនេះ ធ្វើពីស៊ីម៉ង់ត ខុសពីខ្លោងធម្មតាដែលធ្វើពីសូត្រ ឬក្រដាស ហើយស្រាលនិងជាប់បានយូរ ។ ស្នាដៃខ្លោងឯកឈ្មោះ *ភ្លឺសង្ឃឹម* នេះគឺផ្ទុយពីសេចក្តីរំពឹងទុករបស់ យើង ចំពោះវត្ថុប្រកបដោយភាពសប្បាយ និងកំសាន្តនេះ ។ ដោយមានទំងន់ធ្ងន់ មានពណ៌ខ្មៅ និងមាន សភាពស្ងប់ស្ងាត់ ខ្លោងឯកនេះមានកន្ទុយធ្វើពីស៊ីម៉ង់តដ៏ផុយស្រួយដាក់សន្ទុកលើកម្រាលឥដ្ឋ ហើយការ ហោះហើររបស់វាគ្រាន់តែជាការបំភាន់ភ្នែកតែប៉ុណ្ណោះ។

ស្នាមរបួស ១-៤ (២០១០) ជាស៊េរីគំនូរខ្មៅដៃដែលគូរយ៉ាងផ្ចិតផ្ចង់ចំនួនបួនផ្ទាំង ។ តាមរយៈស្នាដៃនេះ សិល្បការិនីបានស្រមៃពីទំងន់ផ្ទុះនៃសំណុំគ្រាប់អង្ករ ។ ម៉ាលីនលើកឡើងថា «នៅកម្ពុជា ក៏ដូចជានៅបណ្តា ប្រទេសផ្សេងៗនៅអាស៊ីដែរ គឺមនុស្សធ្វើការដើម្បីបានបាយទទួលទាន ហេតុដូច្នេះរាងកាយរបស់មនុស្សយើង គឺកើតចេញពីគ្រាប់អង្ករ ។» ការផ្ទុះគ្រាប់អង្ករនេះ គឺតំណាងឲ្យការរួចផុតពីសម្ពាធដ៏តានតឹង ។ អត្ថន័យនៃការ ផ្ទុះនេះគឺចង់បង្ហាញថា វាជាពេលវេលាមួយដែលត្រូវបើកចំហរ ធ្វើដំណើរ និងសិក្សាស្វែងយល់ ។ ទោះជា យ៉ាងណា ចំណងជើង *ស្នាមរបួស* នេះគឺជាការក្រើនរំលឹកពីអ្វីមួយដែលតែងតែនៅជាប់ជាមួយយើងជានិច្ច ។

អំពីសិល្បការិនី៖

យឹម ម៉ាលីន កើតនៅខេត្តបាត់ដំបងក្នុងឆ្នាំ១៩៨២ ហើយបច្ចុប្បន្នរស់នៅក្នុងខេត្តសៀមរាប ។ គាត់បានសិក្សាជំនាញសិល្បៈនៅសាលាហ្វាតន្ទីសិល្បៈក្នុងប្រទេសកម្ពុជា (១៩៩៥-២០០៣) បន្ទាប់មកទទួលបានបរិញ្ញាបត្រសិល្បៈផ្នែកសូនរូប ពីសាលាវិចិត្រសិល្បៈនៃទីក្រុងកង់ (Caen la mer) នៅឆ្នាំ ២០១០ ។ ម៉ាលីនបានចូលរួមនៅក្នុងពិព័រណ៍សិល្បៈជាច្រើននៅក្នុងប្រទេសបារាំង និងកម្ពុជា ។ *ការចងចាំ* គឺជាពិព័រណ៍តែម្នាក់ឯង លើកទីមួយរបស់ម៉ាលីន ។

អំពី ស-សបាសាក់៖

ស-សបាសាក់ គឺជាវិចិត្រសាលនិងមណ្ឌលធនធានមួយ ដែលប្តេជ្ញាក្នុងការបង្កើត សម្របសម្រួល និងចែករំលែកវប្បធម៌ទស្សនៈសិល្បៈសហសម័យនៅក្នុងនិងចេញពីប្រទេសកម្ពុជា ។

ព័ត៌មានលំអិត៖

ពិព័រណ៍៖ *ការចងចាំ* ដោយ យឹម ម៉ាលីន
បើកសម្ពោធព្រឹទ្ធិ ៧ ខែ មេសា វេលាម៉ោង ៦ ដល់ ៨ ល្ងាច
ពិព័រណ៍បើក៖ ពីថ្ងៃទី ៧ ខែ មេសា ដល់ ថ្ងៃទី ៨ ខែឧសភា
ម៉ោងទស្សនា៖ ថ្ងៃព្រហស្បតិ៍ និងសុក្រ ម៉ោង ២-៦ ល្ងាច ថ្ងៃសៅរ៍ និងអាទិត្យ ម៉ោង ១០ ព្រឹក - ៦ ល្ងាច
ទីតាំង៖ ស-សបាសាក់ នៅផ្ទះលេខ ១៨ ជាន់ទី២ មហាវិថីសុធារស ភ្នំពេញ
គេហទំព័រ៖ www.sasabassac.com

ទំនាក់ទំនង៖

អេរីន ឃ្លីសុន នាយកផ្នែកសិល្បៈនៃស-សបាសាក់
ទូរស័ព្ទ +៨៥៥ (០) ១២ ៥០៧ ៩១៧ ឬ អ៊ីមែល erin@sasabassac.com